

PONÈNCIA D'IGUALTAT DE MÉS PER MALLORCA

MÉS FEMINISME

1. *Punt de partida:*

MÉS per Mallorca a l'Assemblea general celebrada a Inca el 16 d'abril del 2016 es va proclamar com a Partit Feminista. Fèiem més gran així aquest projecte plural, esdevenint l'espai polític d'esquerrers, sobiranista, ecologista i feminista de Mallorca.

MÉS es compromet doncs, a ser present i a compartir amb el moviment feminista de Mallorca conformat per associacions, entitats, persones... la lluita per l'eradicació del sexisme en tots els àmbits de la vida, així com en la tasca que es realitza a les institucions on és present. Per això és important aprofundir de quina manera MÉS per Mallorca s'entén com a partit Feminista.

2. *Estat de la qüestió:*

El moviment feminista en tota la diversitat, en tant que proposta política i teòrica, en els darrers anys torna a ser present als carrers, als mitjans de comunicació, a les xarxes socials. Després d'estar centrat, en el tombant de segle, gairebé en les polítiques públiques d'igualtat que es proposaven des dels partits i es duïen a terme des de les institucions, en els debats acadèmics que moltes vegades l'havien allunyat del carrer i de les vindicacions, alhora que també recollien els debats que es feien des de la diversitat de propostes.

Malgrat que aquests debats acadèmics i les polítiques públiques d'igualtat obriren camí per aconseguir la igualtat i hagin promogut avanços, el cert és que no han tingut el calat per generar canvis socials profunds, les dones segueixen cobrant menys que els homes per la mateixa feina, la cura de la vida segueix estant gairebé en mans de les dones, les dones segueixen essent assassinades, agredides, etc. Davant tot això després de la primera dècada del nou segle, es torna a recompondre el feminisme al carrer, el moviment feminista al costat d'altres moviments ecologistes, anticapitalistes, postcolonials, LGTBI, etc., es torna a fer present enmig de la població. El moviment feminista torna a sortir al carrer i a les xarxes socials amb veu pròpia, capitalitzant demandes, sobretot per fer palès que el sistema patriarcal-capitalista és un sistema depredador que mata les dones.

L'any 2013 és l'any de les manifestacions contra el TIL i de defensa de l'ensenyament públic, cal tenir present que les vagues de professorat no haguessin tingut l'èxit que tingueren sense la implicació majoritària de les dones -mestres, professores i sobretot mares i padrines que foren les que realment cobriren els serveis mínims.

L'any 2014 és l'any del tren de la llibertat contra la llei Gallardon, aquesta marxa també es féu a Mallorca, amb un èxit rotund defensant el dret de les dones a decidir sobre el seu cos, denunciant la voluntat d'aquells que segueixen considerant les dones menors d'edat que no poden decidir sobre elles mateixes, el mateix 2014 fou l'any que des de l'Argentina i de tota Amèrica Llatina, va arribar el *#NiUnaMenos*, posant sobre l'agenda mediàtica la realitat de l'assassinat i violacions de dones arreu del món, pel fet de ser-ho.

Seguint el rastre iniciat a l'Amèrica Llatina, a l'Estat espanyol arriba el 2015 el moviment #7N a tot l'Estat es reclama un pacte d'estat contra la violència cap a les dones, perquè malgrat l'aprovació de la Llei de mesures de protecció integral contra la violència de Gènere de l'any 2004 , cada any són assassinades a l'Estat espanyol al voltant de 60 dones per les seves parelles o exparelles, A Madrid i a Mallorca el 7 de novembre del 2015 es visqueren manifestacions massives. El 2017 la paraula feminisme, ha estat la paraula de moda als Estats Units.

El feminisme en tota la seva diversitat ha tornat per quedar-se, un feminisme no de modes, un feminisme de tot el món, de totes, o del 99%, de fet, a diferents àmbits ja es parla d'una quarta onada feminista. Un feminisme inter-seccional, això vol dir que integra les múltiples discriminacions que pateixen les dones i que es multipliquen , les discriminacions de gènere, de classe, la racialització, d'opció sexual, etc., un feminisme ecologista, sobiranista i d'esquerres, es tracta d'un moviment global, que a ca nostra també s'ha anat construint i va ocupant un espai important en les demandes ciutadanes del que es fan ressò l'agenda pública i mediàtica.

3. Cap a l'eco sobiranisme d'esquerres i feminista, fites de futur:

Com a organització eco-sobiranista d'esquerres i feminista, cal treballar perquè aquesta pluralitat d'interessos en el si de l'organització, interactuïn per tal de presentar una proposta política hegemònica a la nostra terra. En la proposta política fundacional de MÉS es reconeix la importància de polititzar la societat i de connectar lluites. Per això, no sols no es pot deixar de banda la lluita feminista, sinó que cal reconèixer la seva centralitat en un projecte que pretén fer seva la bandera de la lluita contra el sistema patriarcal-neoliberal i depredador, ja que és l'adversari al qual fa front MÉS en tant que moviment polític amb propostes que tenen com objectiu la vida amb dignitat i felicitat de les mallorquines i mallorquins.

Aquesta interacció de lluites i de propostes de MÉS afecta a tots els àmbits:

A l'àmbit de l'economia, no oblidem que la pobresa i la precarietat tenen rostre de dona, per això cal avançar per a fer realitat que en el centre de les propostes econòmiques i d'organització social hi sigui present la sostenibilitat de la vida. No pot ser que la vida de les persones giri entorn de la producció de béns i serveis, sinó que en el centre aspirem a posar-hi la vida. Així l'organització del temps i del treball s'ha d'encaminar a dotar de qualitat la gestió de la vida.

És per això què ens cal avançar en sobirania, per avançar en la mateixa gestió dels recursos, en l'autodeterminació dels nostres cossos i de la nostra terra, en autodeterminar-nos com a poble.

Per això cal aprofundir també amb la construcció de poble mallorquí com a subjecte feminista, com a poble del 99% de les que vivim en aquesta terra, un poble de gent de tot arreu, que ha trobat en l'illa el lloc on viure, fer-hi arrels i compartir anhels de vida bona. Aquesta construcció de poble no es fa sinó amb la coeducació i amb la cultura, una cultura que combat la cultura masclista i que ens permet esdevenir persones lliures i crítiques.

L'eco-feminisme sobiranista d'esquerrers és la proposta de MÉS enfront de la depredació del territori a la qual ens sotmet el sistema patriarcal-neoliberal. L'eco-feminisme subratlla que la destrucció del territori i el maltracte a les dones, se sostenen en el mateix sistema patriarcal que té com a centre i com a eix el poder sobre i l'ús de l'home de tots els béns de la terra, de les dones i dels infants.

Per tal de poder restaurar i/o posar fre a la destrucció del territori i de la vida, a més d'implantar polítiques proteccionistes del territori, de gestió responsable dels escassos recursos hídrics i invertir en energies renovables, caldrà replantejar-se de manera seriosa avançar cap a propostes de decreixement, així com de-construcció de masculinitats hegemòniques, sostingudes en una concepció del món androcèntrica.

4. Treballar el feminisme en el si de l'organització.

Si realment som un partit feminista que ha de tenir present i ha de treballar per tot allò que hem dit abans, cal que l'organització es vagi constituint com a feminista, la qual cosa va més enllà de les llistes cremallera, això no vol dir que no siguin important i necessari les llistes paritàries, i la representació paritària a tots els òrgans del partit, ara bé, per tal de ser un partit feminista no basta.

Cal feminitzar la política i anar definint i redefinint que vol dir això:

- La presència de les dones no pot ser decorativa, sinó que cal integrar les propostes de les dones i cal redefinir el fet d'estar en política.
- Cal dur les qüestions que han estat fora de la política, allò que s'ha considerat de l'àmbit domèstic a la política. La criança i la cura de persones amb dependències, la gestió de la vida i del fet domèstic, ha de formar part primordial de l'agenda política interna de MÉS.
- Cal fomentar que els homes de l'organització assumeixin responsabilitats de cura, perquè així pugui ser real i en igualtat de condicions la participació de les dones en els àmbits de representació i decisió.
- Fomentar el canvi en la presa de decisions, fomentant el diàleg, la participació, la comunicació, el debat, la discrepància amable. Saber treballar la pluralitat interna que ens enriqueix.
- Garantir la paritat en tots els òrgans.
- La sostenibilitat de la vida com a eix fonamental i central de totes les propostes polítiques.
- Reconèixer el dret de les dones a exercir el dret a veto en tots aquells debats que tenen a veure amb el propi cos i la pròpia vida.
- Vigilar i usar el llenguatge inclusiu.

- Defensa d'allò que és públic, en la mesura que minven els serveis públics les primeres perjudicades són les dones i les persones què depenen d'elles.
- Fer aliances amb moviments feministes.
- Introduir la perspectiva feminista en tots els àmbits de treball del partit.
- Aprofundir en el compromís d'un feminisme de totes travessat per la classe, la 'racialització', la identitat de gènere i l'opció sexual.

5. *Vers el feminisme com a radicalització democràtica del nostre país*

En aquests moments vivim un retrocés democràtic profund, el règim del 78 ha arribat a la seva fi, se senten diverses veus reclamant un nou procés constituent amb direccions divergents. Mentre des de les propostes més dretanes i conservadores del PP i *Ciudadanos* es pretén recentralitzar l'Estat com a resposta a la crisi del model territorial, altres veus parlem precisament d'aprofundir en el sobiranisme. Mentre determinades veus volen refermar una constitució neoliberal, d'altres alertem que cal blindar constitucionalment els drets democràtics amenaçats.

En qualsevol cas es planteja el debat de si una reforma constitucional pot solucionar la situació o si no és suficient. El que és cert és que estam vivint moments en què els drets democràtics més fonamentals són qüestionats i la separació de poders és qüestionada *de facto*.

El feminisme entra en aquest debat en tant que pretén una radicalització de la democràcia.

Quan parlem de feminisme, cal tenir clar que ens referim a la lluita contra les múltiples formes de subordinació que patim les «dones», entenent dones no com identitat essencialista, sinó com a categoria política, ser dones és no-ser mascles. Per això ens serveix com a categoria en la qual es troben diverses identitats estratègiques: identitats de gènere no hegemònica. classe, sexe, ètnia.. així com a diferents lluites (sobiranisme, ecologisme, drets LGTBI...) que configuren un subjecte polític amb voluntat d'esdevenir hegemònic.

Es tracta, per tant, de ser portaveus d'un feminisme per totes, la qual cosa no significa fer rebaixes en l'agenda feminista, sinó tot el contrari, radicalitzar les nostres propostes econòmiques, socials, culturals, ecologistes, democràtiques, deliberatives, etc., perquè hi tinguem cabuda totes, som la meitat de la població i junt amb l'altra meitat constituïm el 99% de la ciutadania d'aquest país.

Aprofundir en el feminisme del nostre partit suposa esdevenir el partit de les ecologistes, de les independentistes, de les mestres, de les *kellys*, de les pageses, de les científiques, de les africanes i de les afromallorquines, de les llatines, de les antisistema i de les funcionàries, de les lesbianes, de les hetero, de les padrines, de les futbolistes, de les artistes, de les gitanes, de les mares, de les filles, de les trans, de les fadrines... de totes, del 99%.

MÉS LGTBI

1. Punt de partida

Al congrés d'Inca del 2016 es va acordar que MÉS és un partit feminista, amb una clara aposta per la igualtat. Aquest terme fa referència a la lluita constant de la dona a una societat patriarcal. Dos anys després, el grup de dones continua amb la seva tasca i el compromís de MÉS amb el feminisme és ferm, però també ha nascut l'espai LGTBI per dur a terme polítiques d'igualtat pensades per a les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals. D'aquesta manera, aquest document adjunt al de feminisme vol donar compte del projecte plural de MÉS i de com s'entén la igualtat, tant de l'àmbit de la dona com de l'àmbit LGTBI. També volem rescatar l'aportació teòrica de la genealogia dels gays/lesbianstudies, o el que ara es coneix com a teoria queer.

2. Estat de la qüestió:

L'heteropatriarcat, com a sistema opressor, opera principalment damunt les dones i les persones no heterosexuales, ja que qüestionen i posen en risc un model dominant que té importants implicacions socials, econòmiques, etc. Volem que les polítiques LGTBI s'implementin de manera transversal.

L'any 2005 es va conquistar a l'estat el matrimoni igualitari, sent el tercer país a legalitzar-ho, gràcies a la lluita dels col·lectius LGTBI. Dos anys després es va implantar la Llei d'Identitat de Gènere. Una eina nova que va permetre que les persones transsexuals comencessin a ser nomenades pel seu gènere, permetent-los canviar-se de nom i de sexe legalment sense necessitat de dur a terme els protocols que abans eren necessaris.

Aquestes mesures no ens han d'eclipsar: el nostre sistema que castiga a les persones que no segueixen la norma heterosexual. Els LGTBI, amb el qüestionament de les jerarquies patriarcals, són persones incòmodes per a aquest poder. Malgrat els avanços, la realitat de les persones LGTBI està molt allunyada d'una igualtat real. El col·lectiu LGTBI lidera, per exemple, els delictes d'odi a l'estat, amb 452 delictes d'un total de 1752 l'any 2015. També cal recordar que, avui dia, la transsexualitat segueix als manuals de l'Organització Mundial de la Salut com un trastorn mental.

El compromís de MÉS a l'àmbit LGTBI a la nostra comunitat ha donat els seus fruits. Per exemple, tenim una llei LGTBI a les illes, que garanteix els drets del col·lectiu, i també un consell LGTBI que té participació tant de representants de MÉS com d'institucions on MÉS fa feina. Això suposa que una persona LGTBI té més drets reconeguts a la nostra comunitat gràcies a la feina de MÉS.

3. Proposta: visibilització i polítiques d'igualtat

La feina de MÉS per Mallorca és la d'avançar cap a un model igualitari. Després de la feina feta al parlament i en l'àmbit de les illes, cal implicar els municipis en la lluita per la igualtat LGTBI. Visibilitzar, per exemple, a la gent gran o a les persones del món rural. Necessitam referents públics i visibles, ja que els que apareixen moltes de vegades continuen amb els estereotips lgtbifòbics que s'han aplicat al col·lectiu.

La feina a l'àmbit LGTBI té implicacions importants a pràcticament totes les àrees. Hem de recordar que els drets LGTBI són drets humans. Hem de recordar també que les persones LGTBI són perseguides i assassinades per la seva identitat a més de 70 països on és un delictes. A 8 d'aquests països la condemna és a mort. És molt important la consciència i la necessitat d'oferir asil polític a les persones que viuen aquesta realitat lgtbifòbica.

El compromís educatiu és bàsic, ja que una educació en valors pels nostres infants farà de la nostra societat una societat més tolerant. També són necessaris protocols per a les persones transsexuals als col·legis i institut. Segons la FELGT, Més del 50% dels joves LGTBI a les aules sofreixen assetjament. No volem més morts d'adolescents trans. No són suïcidis; són assassinats socials.

També és molt important tenir cura d'àrees com la sanitat pública, ja que és la garantia dels tractaments per a persones transsexuals, amb protocols que posin per davant a la persona, sense patologitzar la seva situació. A l'àmbit sanitari també trobam una realitat especialment trista pel col·lectiu LGTBI: el VIH. Volem polítiques i estratègies de 273 prevenció de veritat, que inclouen els avanços mèdics com la PReP i la Post, sense oblidar el preservatiu i també sense estigmes ni pors.

Evidentment, tot el que hem explicat fins ara passa per donar suport a les associacions, ja que aquestes són el motor del canvi. Això és la peça fonamental de la realitat LGTBI. Les institucions ajuden, però estan al servei del teixit social. Com a partit, hem d'afavorir

l'empoderament LGBTI.